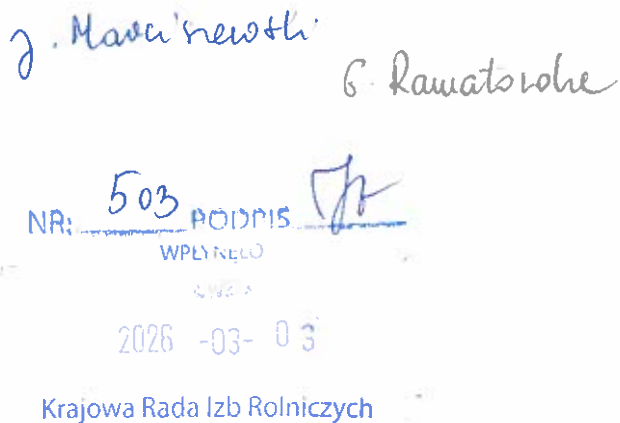

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 24 lutego 2026 r.
znak sprawy: BM.wds.071.14.2026

~~Pan
Mariusz Wołoskiuk
Zastępca Dyrektora
Wydziału Środowiska i Rolnictwa
Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie~~

Dotyczy: pisma z 27 stycznia 2026 r. znak ŚR-I.021.4.2026.

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na ww. pismo, dotyczące stanowisk Walnego Zgromadzenia Lubelskiej Izby Rolniczej, poniżej przedstawiam informacje będące w zakresie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW).

Ad stanowiska w sprawie problemów przy zwalczaniu szarka komośnika w uprawie buraka cukrowego.

Szarek komośnik jest jednym z najgroźniejszych i wyjątkowo trudnym do zwalczenia szkodnikiem w uprawie buraka cukrowego. Skala problemu jest duża, czego dowodem była konieczność w 2025 r. przesiewów buraków w wielu miejscach.

W resorcie rolnictwa trwają prace nad wprowadzeniem do obrotu nowych środków ochrony roślin do zwalczania szarka komośnika.

Aktualnie w tym zakresie zarejestrowanych jest 19 środków ochrony roślin zawierających 5 substancji czynnych.

W 2025 r. w ramach dotacji celowej Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zlecone zostało Instytutowi Ochrony Roślin - PIB przetestowanie kilku środków ochrony roślin, w celu sprawdzenia ich skuteczności w zwalczaniu tego szkodnika. Obecnie prowadzone są działania mające na celu umożliwienie stosowania w nadchodzącym sezonie nowych preparatów w ochronie.

W 2026 r. kontynuowane będą prace w Instytucie Ochrony Roślin mające na celu przetestowanie kolejnych środków w uprawie buraka cukrowego.

MRiRW jest w stałym kontakcie z Krajowym Związkiem Producentów Buraka Cukrowego w celu znalezienia i wypracowania optymalnych rozwiązań w tym zakresie.

Aktualnie obowiązujące przepisy nie przewidują programu pomocy umożliwiającego udzielenie wsparcia producentom rolnym poszkodowanym przez szarka komośnika.

Ad stanowiska w sprawie trudnej sytuacji ekonomicznej polskiego rolnictwa i aktualnych zagrożeń.

Przepisy Komisji Europejskiej (KE) regulujące warunki udzielania pomocy ze środków krajowych nie pozwalają na udzielanie pomocy, której kwotę ustalono na podstawie ceny, ilości jednostki produkcyjnej lub jednostki środków produkcji. Celem tych przepisów jest zapewnienie, że konkurencja na rynku Unii Europejskiej (UE) jest uczciwa i nie jest zakłócana przez interwencje państwowe w postaci dotowania cen, co mogłoby prowadzić do nieuczciwej przewagi konkurencyjnej dla niektórych firm i negatywnie wpływać na rynek.

Rozwiązanie problemów dotyczących trudnej sytuacji ekonomicznej polskiego rolnictwa i aktualnych zagrożeń wymaga wielopoziomowych działań – od reform unijnych, przez wsparcie krajowe, aż po zmiany w zarządzaniu samymi gospodarstwami. Podjęte zostały w tym celu różnorodne działania, m.in.:

1. Zmiany w systemie dopłat i wsparcia Wspólnej Polityki Rolnej.

- wprowadzenie definicji „aktywnego rolnika”.
Od 2026 r. dopłaty mają trafiać tylko do osób faktycznie prowadzących działalność rolniczą i ponoszących jej koszty.
- zwiększenie premii dla młodych rolników.
Zwiększenie (o 100 tys. zł) wartości premii dla młodych rolników podejmujących produkcję zwierzęcą. Premia dla tych młodych rolników z produkcją zwierzęcą będzie wynosić ok. 70 tys. euro (czyli 300 000 zł).
- uproszczenia administracyjne.

Nowe przepisy wprowadzają m.in. dobrowolne wsparcie dla gospodarstw posiadających wyznaczone torfowiska i obszary podmokłe oraz dają rolnikom większą swobodę w gospodarowaniu gruntami, przy jednoczesnym wzmocnieniu ochrony gleby i klimatu.

Ponadto w celu złagodzenia trudności finansowych rolników podjęta została decyzja o wcześniejszej wypłacie środków w ramach płatności bezpośrednich (I filar WPR) oraz płatności obszarowych II filaru WPR za 2025 r. Wypłata tych płatności za kampanię 2025 r. rozpoczęła się już 16 października 2025 r. Ogółem w ramach zaliczek rolnicy otrzymali ok. 11,5 mld zł. Od 1 grudnia 2025 r. ARiMR rozpoczęła wypłatę pozostałych kwot płatności za 2025 r. Jednocześnie ARiMR podejmuje wszelkie działania, aby maksymalnie przyspieszyć realizację tych płatności. Według stanu na dzień 20 lutego 2026 r. wypłacono łącznie ponad 16,5 mld zł.

2. Ochrona rynku i stabilizacja dochodów.

Polska od dłuższego czasu podnosi na forum UE konieczność stosowania zasady równych warunków konkurencji w odniesieniu do produktów importowanych z państw trzecich. Stanowisko to zakłada, że towary wprowadzane na rynek UE powinny spełniać te same normy jakościowe, środowiskowe, dobrostanowe i sanitarne, które obowiązują rolników unijnych. Tylko takie podejście może ograniczać ryzyko nieuczciwej konkurencji i chronić interesy europejskich, w tym polskich, producentów żywności. Polska aktywnie apeluje też o skuteczniejsze

wykorzystanie mechanizmów ochrony rynku w przypadkach nagłych zakłóceń spowodowanych zwiększonym importem lub gwałtownymi spadkami cen.

Rząd RP podejmuje równoległe działania ukierunkowane na stabilizowanie sytuacji ekonomicznej gospodarstw rolnych. Priorytetem pozostaje utrzymanie silnego budżetu Wspólnej Polityki Rolnej oraz kontynuacja systemu płatności bezpośrednich, które są kluczowym elementem wsparcia dochodów rolników. W ramach Planu Strategicznego WPR 2023–2027 wprowadzane są ułatwienia dotyczące realizacji wybranych interwencji, w tym instrumentów dedykowanych grupom i organizacjom producentów oraz inwestycjom zwiększającym konkurencyjność gospodarstw.

3. Modernizacja gospodarstw.

Mechanizmy wsparcia inwestycji powinny być ukierunkowane na innowacje. Wdrożenie nowoczesnych technologii pozwala łączyć stabilność produkcyjno-dochodową gospodarstw z dbałością o środowisko i klimat. Jest to również zachęta dla młodych ludzi do prowadzenia i kontynuacji działalności rolniczej.

Skala zainteresowania inwestycjami modernizującymi gospodarstwa i ograniczającymi ich wpływ na środowisko jest bardzo duża. Zgodnie z zapowiedzią Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stefana Krajewskiego, zwiększone zostaną środki na wsparcie takich projektów.

Podsumowując, problemy przedstawione w stanowisku Walnego Zgromadzenia Lubelskiej Izby Rolniczej pozostają spójne z tematami, które Polska konsekwentnie podnosi w dialogu unijnym oraz w realizowanej polityce krajowej. MRiRW pozostaje w stałym kontakcie z przedstawicielami środowisk rolniczych, a prowadzone działania mają na celu wzmocnienie odporności gospodarstw, poprawę stabilności dochodów oraz stworzenie warunków do długofalowego rozwoju polskiego rolnictwa.

- **Zobligowanie sieci handlowych, przetwórci i sklepów działających w Polsce do zapewnienia, aby co najmniej 70% oferowanych produktów rolnych pochodziło z krajowego rynku.**

Inicjatywy zmierzające do wprowadzenia obowiązku, aby sieci handlowe w swojej ofercie posiadały określony minimalny udział krajowych produktów rolno-spożywczych, były już podejmowane przez inne państwa członkowskie, takie jak Czechy, Rumunia czy Słowacja. Za każdym razem KE uznawała te przepisy za sprzeczne z zasadami jednolitego rynku europejskiego, jak również sprzeczne z postanowieniami Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w zakresie swobody przepływu towarów w UE.

MRiRW poprzez różnego rodzaju mechanizmy finansowe skierowane do producentów wspiera produkcję i sprzedaż produktów lokalnych i tradycyjnych a jednocześnie zachęca konsumentów, aby w swoich wyborach zakupowych wybierali polskie i lokalne produkty. W tym celu resort rolnictwa podejmuje działania promocyjno-informacyjne reklamujące polskie produkty poprzez np. kampanię #KupujŚwiadomie Produkt Polski.

W wielu kategoriach artykułów spożywczych udział produktów wytworzonych w kraju i z polskich surowców w sprzedaży w sieciach handlowych, jest bardzo wysoki i przekracza 70% a nawet 90% tak jest m.in. w przypadku mięsa, przetworów z mięsa, jaj, mleka i produktów mlecznych oraz pieczywa.

- **Utworzenie systemu gwarancji cen minimalnych dla wybranych płodów rolnych, tak aby zapewnić rolnikom stabilność dochodów i bezpieczeństwo ekonomiczne.**

Wprowadzenie administracyjnie ustalanych cen minimalnych lub dopłacanie do cen jest niezgodne z prawodawstwem UE, w tym z zasadami równej konkurencji w ramach jednolitego, unijnego rynku oraz regulacjami dotyczącymi pomocy publicznej.

W celu stabilizacji dochodów rolników są realizowane takie działania jak m.in.:

- dopłaty bezpośrednie i płatności obszarowe,
- instrumenty finansowe (kredyty preferencyjne i pożyczki),
- dopłaty do paliwa rolniczego, materiału siewnego,
- wsparcie na inwestycje w gospodarstwach rolnych oraz do przetwórstwa rolno-spożywczego,
- działania ograniczające presję importową (m.in. utrzymywanie krajowego zakazu przywozu wybranych produktów rolno-spożywczych z Ukrainy),
- wsparcie z Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności, dzięki któremu rolnicy m.in. zwiększyli powierzchnie magazynowe zbóż, dzięki czemu nie muszą sprzedawać ziarna bezpośrednio po zbiorach, kiedy to najczęściej ceny są niższe.

- **Uregulowanie umów kontraktacyjnych w sposób gwarantujący uczciwe i przejrzyste warunki współpracy pomiędzy rolnikami, a odbiorcami produktów rolnych.**

Handel produktami rolnymi w Polsce odbywa się na zasadach wolnorynkowych, tj. w wyniku dobrowolnie zawieranych transakcji pomiędzy kupującymi a sprzedającymi według ustalonych przez nich warunków.

Umowy kontraktacyjne zawierane są w oparciu o przepisy zawarte w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny nie są obligatoryjne. Przez umowę kontraktacji producent rolny zobowiązuje się wytworzyć i dostarczyć kontraktującemu oznaczoną ilość produktów rolnych określonego rodzaju, a kontraktujący zobowiązuje się te produkty odebrać w terminie umówionym, zapłacić umówioną cenę oraz spełnić określone świadczenie dodatkowe, jeżeli umowa lub przepisy szczególne przewidują obowiązek spełnienia takiego świadczenia (art. 613 § 1 Kodeksu cywilnego).

Należy wskazać, że jedną z podstawowych zasad przy zawieraniu umowy, również kontraktacyjnej, jest swoboda ich zawierania - przejawia się ona nie tylko swobodą kształtowania treści umowy, ale także swobodą wyboru kontrahenta oraz decydowania o tym, czy umowę zawrzeć. Zasada swobody umów wyrażona została w art. 353 Kodeksu cywilnego, mówi o tym, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego.

Organy publiczne nie biorą udziału w określaniu warunków współpracy pomiędzy konkretnymi stronami. Rolą państwa jest natomiast tworzenie warunków – szczególnie prawnych – sprzyjających upowszechnianiu trwałych dobrowolnych powiązań producentów rolnych z przetwórcami i handlowcami w formie umów kontraktacyjnych uwzględniających interesy obu stron kontraktu. Dlatego MRiRW stale zachęca do zawierania długoterminowych umów na dostarczanie produktów rolnych zarówno wśród rolników, jak i podmiotów nabywających produkty rolne.

Należy podkreślić również, że pomimo braku ustawowego obowiązku kontraktacji produkcji istnieją rynki, np. warzyw, ziemniaków czy buraków cukrowych i tytoniu, na których zdecydowana większość dostaw realizowana jest w ramach umów kontraktacyjnych, wypracowanych przez dostawców i odbiorców produktów.

Jeśli producenci są zainteresowani takim rozwiązaniem, powinni podjąć rozmowy z odbiorcami ich produktów.

➤ **Prowadzenie skupu interwencyjnego podstawowych produktów rolnych w okresach nadprodukcji.**

Państwa członkowskie UE, w tym Polska, nie mogą samodzielnie prowadzić skupu interwencyjnego produktów rolnych na własnych zasadach. Ten mechanizm jest ściśle uregulowany przepisami Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych. Państwa członkowskie mogą realizować skup interwencyjny tylko w ramach zasad ustalonych przez UE – nie wolno im wprowadzać własnych cen, warunków czy dodatkowych mechanizmów, bo byłoby to uznane za niedozwoloną pomoc publiczną.

Interwencja publiczna musi pozostać mechanizmem siatki bezpieczeństwa, gwarantującym skup publiczny artykułów rolnych jedynie w wyjątkowych okolicznościach, tj. w sytuacjach największych spadków ich cen.

➤ **Przetwarzanie nadwyżek produktów rolnych np. na biopaliwa.**

MRiRW konsekwentnie wspiera kierunek przetwarzania nadwyżek surowców rolnych na biopaliwa, uznając go za rozwiązanie racjonalne, opłacalne i służące stabilizacji rynku rolnego. W lipcu 2023 r. znowelizowano ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która określiła zasady dla funkcjonowania rynku biokomponentów, a tym samym zapewniła stabilny rynek zbytu dla surowców rolnych. W ramach zmiany przepisów wprowadzono kluczowe parametry dotyczące realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, w tym:

- wprowadzono europejski standard benzyny E10 w ramach E95 od 1 stycznia 2024 r., co zwiększa zapotrzebowanie na zboża;
- podwyższono do 9,2% wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2025 r.;
- wprowadzono stały współczynnik redukcyjny na wyższym poziomie 0,85 uzależniony od wykorzystania minimum 70% estrów i 60% bioetanolu krajowej produkcji;
- doprecyzowano obowiązkowy blending tylko biokomponentami (bioetanol i estry) wytwarzanymi z surowców rolniczych (zboża i rzepak).

Aktualnie Ministerstwo Klimatu i Środowiska, jako resort właściwy do spraw biokomponentów i biopaliw ciekłych, prowadzi prace legislacyjne nad zmianą przepisów tej ustawy w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC106).

Ad stanowiska w sprawie zmiany zasad sprzedaży nieruchomości rolnych przez komorników sądowych.

Co do zasady, nabywcą nieruchomości rolnej może być wyłącznie rolnik indywidualny, a powierzchnia nabywanej nieruchomości rolnej wraz z powierzchnią nieruchomości rolnych wchodzących w skład gospodarstwa rodzinnego nabywcy nie może przekraczać powierzchni 300 ha użytków rolnych (1). Przy czym za rolnika indywidualnego uważa się osobę fizyczną będącą właścicielem, użytkownikiem wieczystym, samoistnym posiadaczem lub dzierżawcą nieruchomości rolnych, których łączna powierzchnia użytków rolnych nie przekracza 300 ha, posiadającą kwalifikacje rolnicze oraz co najmniej od 5 lat zamieszkałą w gminie, na obszarze której jest położona jedna z nieruchomości rolnych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego i prowadzącą przez ten okres osobiście to gospodarstwo (2).

Od tych zasad ustawodawca przewidział liczne wyjątki. Jednym z nich jest nabywanie nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego i upadłościowego (3). Oznacza to, że rzeczywiście – jak wskazała Izba - nabywca nieruchomości rolnej m.in. w wyniku licytacji komorniczej, nie musi być rolnikiem indywidualnym (więc np. może zamieszkiwać w znacznej odległości od nabywanej nieruchomości), a poza tym nie jest ograniczony limitem 300 ha.

W związku z tym, Lubelska Izba Rolnicza postuluje, aby zmienić wskazany wyżej wyjątek, w taki sposób, aby pierwsza licytacja skierowana była do rolników indywidualnych (czyli bez zastosowania opisanego wyżej wyłączenia), a dopiero w ewentualnej drugiej licytacji mogliby wziąć udział wszyscy zainteresowani bez żadnych ograniczeń. Izba postuluje przy tym, aby cena wywoławcza przy drugiej licytacji, była nie mniejsza niż przy pierwszej – co wymagałoby także zmiany Kodeksu postępowania cywilnego.

Odnosząc się do tego postulatu wyjaśniam, że ułatwienie w nabywaniu nieruchomości rolnych w wyniku postępowań egzekucyjnych i upadłościowych (3) zaczęło obowiązywać od czerwca 2019 r. Ustawodawca wskazał wtedy w uzasadnieniu, że są to sytuacje szczególne, w których brak jest uzasadnienia do wydawania zgody na nabycie, o której mowa w art. 2a ust. 4 ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego (u.k.u.r.). Istotą bowiem postępowań komorniczych jest ochrona praw wierzycieli – w tym dbanie o to, aby majątek dłużnika został sprzedany za możliwie najwyższą kwotę.

Tymczasem zgłoszony przez Lubelską Izbę Rolniczą postulat zawężenia możliwości udziału w licytacji komorniczej jedynie do rolników indywidualnych (które miało miejsce w latach 2016-2019) - nie koresponduje ze wspomnianym celem postępowania komorniczego. Zawężenie uczestników pierwszej licytacji, niewątpliwie mogłoby wpłynąć na wysokość uzyskanej ceny za zbywaną nieruchomość rolną. To z kolei spowodowałoby, że wierzyciele zostaną zaspokojeni w mniejszym zakresie.

Niezależnie od tego, licytacje komornicze nie są pozostawione bez nadzoru. Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa (KOWR) służy bowiem prawo nabycia nieruchomości zbywanej w toku postępowania egzekucyjnego (4). Prawo to służy m.in. właśnie w sytuacji, gdy nabywcą ma być osoba niebędąca rolnikiem indywidualnym (a nawet gdy nabywcą jest rolnik indywidualny, ale zamieszkały w gminie innej, niż nabywana nieruchomość lub gminie z nią graniczącą). Nieruchomość nabyta przez KOWR w taki sposób, trafia następnie do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w celu dalszego jej rozdysponowania wśród okolicznych rolników

indywidualnych.

Decyzja o skorzystaniu z tego prawa zależy od wielu różnych czynników, m.in. od popytu na grunty rolne ze strony miejscowych rolników indywidualnych.

Niezależnie od tego, zgłoszony postulat zostanie rozważony podczas najbliższych prac nad nowelizacją ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego.

Ad stanowiska w sprawie zmiany ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie zasad stosowania oznakowania „Produkt Polski”.

- **Odnosnie do wniosku o wprowadzenie możliwości stosowania oznakowania „Produkt Polski” w odniesieniu do produktów przetworzonych, w których co najmniej 90% masy użytych surowców pochodzi z Polski, przy zachowaniu przejrzystej i kontrolowalnej metody weryfikacji ich pochodzenia.**

W 2016 r., wychodząc naprzeciw oczekiwaniom polskich konsumentów, w MRiRW opracowano przepisy ustalające jednolite kryteria umożliwiające producentom podawanie na opakowaniu informacji „PRODUKT POLSKI” (5).

Określone ustawą kryteria odnoszą się do uznania za „PRODUKT POLSKI” wyrobu, który co do zasady powinien zawierać składniki bazujące na surowcach uzyskanych z krajowej produkcji rolnej. Przyjęte przy tworzeniu projektu „kryterium surowcowe” uwzględniało wyniki badań konsumenckich wskazujące na wzrost liczby polskich konsumentów preferujących środki spożywcze, w których wykorzystano krajowe surowce oraz miało na celu zachęcenie przedsiębiorców do wykorzystywania w przetwórstwie w większym stopniu surowców rolnych krajowego pochodzenia. Wprowadzona możliwość stosowania dobrowolnego oznakowania „PRODUKT POLSKI” jest zarezerwowana dla produktów wyprodukowanych z polskich surowców.

W przypadku produktów przetworzonych, w kryteriach dopuszczono **możliwość udziału do 25% składników niepochodzących z Polski**, ale dopiero po spełnieniu warunku koniecznego, tj.:

- składnik jest niezbędny do wyprodukowania danego produktu i jednocześnie
- nie ma możliwości pozyskania takiego składnika w kraju.

Kryterium 25% zostało przyjęte po analizie asortymentu produktów uznawanych za typowo krajowe, a które mają w swoim składzie surowce nie produkowane w kraju. Przykładowo do takich produktów należą:

- Keksy/ciasto z bakaliami – udział bakali to nawet 50% - skórka pomarańczowa, figi daktyl, rodzynki;
- gołąbki z ryżem; (ryż 30%);
- ciastka kokosanki; (około 40% wiórki kokosowe);
- rogaliki świętomarcińskie – zawierające biały mak z importu, który w nadzieniu stanowi 30%.

Ograniczenie zastosowania składników „importowanych” na poziomie niższym niż 25% spowodowałoby, że informacja „PRODUKT POLSKI” mogłaby być podawana dla ww. przykładowych produktów, lecz tylko w przypadku obniżenia zawartości kojarzonych z tymi produktami składników (takich jak bakalie, wiórki kokosowe, ryż), a produkty bardziej atrakcyjne dla konsumenta, tj. zawierające np. więcej bakalii i wyprodukowane z polskiego zboża, z

polskiego cukru, z polskiego mięsa, polskiej kapusty, byłyby pozbawione możliwości stosowania informacji „PRODUKT POLSKI”.

Spełnienie warunku koniecznego dla możliwości zastosowania składnika spoza Polski (tj. „nie ma możliwości pozyskania takiego składnika w kraju”), podlega weryfikacji podczas kontroli produktu oznakowanego informacją „PRODUKT POLSKI”. Kontroli podlega dokumentacja (specyfikacja) potwierdzająca polskie pochodzenie stosowanych surowców oraz dowody/uzasadnienia, umożliwiające zastosowanie składników zagranicznych.

Podawanie informacji „PRODUKT POLSKI” ma charakter dobrowolny, a odpowiedzialność w zakresie rzetelności prezentowanych konsumentowi informacji pozostawiono producentom.

- **Odnosnie do wniosku dotyczącego stworzenia internetowej bazy danych (dostępnej online) podmiotów i produktów, gdzie jest stosowane oznaczenie „Produkt Polski” oraz podmiotów i produktów, gdzie stwierdzono stosowanie oznakowania niezgodnie z ustawą.**

Oznaczenie „PRODUKT POLSKI” jest dobrowolne i nie wymaga rejestracji. Dlatego też stworzenie internetowej bazy takich produktów i ich producentów w obecnej sytuacji wydaje się niemożliwe do skutecznego wdrożenia. Odnosnie do danych podmiotów, w których stwierdzono nieprawidłowości należy podkreślić, że kwestia udostępniania szczegółowych danych z kontroli podległej Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (IJHARS), została uregulowana w przepisach kompetencyjnych Inspekcji. Wynika z nich jednoznacznie, że mogą być one przekazywane jedynie na wniosek sądom, organom ścigania i organom administracji publicznej w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych oraz innym podmiotom do celów badań naukowych, historycznych lub statystycznych w sposób uniemożliwiający identyfikację osoby fizycznej (6). Do wiadomości publicznej IJHARS może podawać wyłącznie dane dotyczące produktów zafałszowanych (7).

- **Odnosnie do wniosku dotyczącego określenia minimalnej częstotliwości przeprowadzania kontroli.**

Znakowanie „PRODUKT POLSKI” jest dobrowolne, więc zaplanowanie do kontroli konkretnej liczby podmiotów i towarów korzystających z takiego oznakowania, byłoby trudne w realizacji. Niemniej jednak artykuły rolno-spożywcze oznakowane jako „PRODUKT POLSKI” są priorytetowo uwzględniane w kontrolach IJHARS (zarówno planowych jak i doraźnych), które prowadzone są na różnych etapach łańcucha żywnościowego.

- **Odnosnie do wniosku dotyczącego wyłączenia możliwości stosowania oznaczenia „Produkt Polski” przez podmioty, u których nie da się wykluczyć w 100% możliwości niekontrolowanego mieszania surowców.**

Stosowanie deklaracji „PRODUKT POLSKI” jest dobrowolne, ale dozwolone jedynie w przypadku spełnienia warunków określonych w obowiązujących przepisach. Brak skutecznego nadzoru producenta nad pochodzeniem stosowanych surowców wyklucza umieszczenie w oznakowaniu deklaracji „PRODUKT POLSKI” na podstawie już obowiązujących przepisów. Producent wyrobu gotowego, decydując się na podawanie w jego oznakowaniu takiej informacji, powinien dysponować niepodważalnymi dowodami potwierdzającymi rzetelność i prawidłowość jej stosowania. Deklaracje, których nie można wystarczająco udowodnić, nie mogą być umieszczane w oznakowaniu.

Kontrolę prawidłowości oznakowania, w tym również w zakresie podawania informacji o kraju pochodzenia, sprawuje IJHARS.

Podmioty, które umieszczają informację „PRODUKT POLSKI” bez spełnienia kryteriów wskazanych przepisami, podlegają karze za zafałszowanie, określonej przepisami art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (8). Kary za zafałszowanie żywności (do których należy również celowe podawanie nieprawdziwej informacji o kraju pochodzenia) mogą wynieść do 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie mniej jednak niż 1000 zł.

Dodatkowo, zgodnie z przepisami art. 7 ust. 3 i 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (8), poszczególne podmioty uczestniczące w obrocie danym artykułem rolno-spożywczym, muszą na każdym etapie obrotu posiadać informacje odnoszące się do nazwy tego artykułu oraz innych danych umożliwiających jego identyfikację i odróżnienie go od innych artykułów rolno-spożywczych,

Kara dla podmiotów, które nie wykonują tego obowiązku może wynieść do trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary i nie może być mniejsza niż 200 zł.

Przystępując do dobrowolnego znakowania „PRODUKT POLSKI”, producent musi mieć dowody potwierdzające pochodzenie surowców.

- **Odnosnie do wniosku dotyczącego zapisania możliwości stosowania środków z funduszy promocji tylko dla produktów, które posiadają oznaczenie „Produkt Polski”.**

Ustawą z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (9) zostały wprowadzone zasady korzystania z funduszy promocji. Zgodnie z przepisami art. 9. 1a. ustawy, programy oraz działania takie jak finansowanie lub współfinansowanie programów promocyjnych i informacyjnych, a także współfinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych kwalifikujących się do uzyskania na ich realizację wsparcia ze środków UE (o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 i 2), **mogą być finansowane lub współfinansowane ze środków finansowych funduszy promocji tylko wtedy gdy, dotyczą produktu rolno-spożywczego spełniającego poniższe kryteria** (które są tożsame z kryteriami określonymi ustawą o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (5) dla znakowania „PRODUKT POLSKI”):

- 1) którego produkcja podstawowa w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (10), odbyła się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku:
  - a) mięsa – jeżeli zostało pozyskane ze zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz których chów i ubój odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) ryb – jeżeli ich chów lub hodowla odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ich połowy odbyły się w wodach śródlądowych Rzeczypospolitej Polskiej, lub ich połowy odbyły się na obszarach morskich przy użyciu statków wpisanych do rejestru statków rybackich prowadzonego przez ministra właściwego

- do spraw rybołówstwa, na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (11),
- c) produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż mięso i ryby – jeżeli zostały pozyskane od zwierząt, których chów odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) będącego produktem przetworzonym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. o rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (12), jeżeli został wyprodukowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkie jego składniki spełniają warunki określone w pkt 1 lub zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone w pkt 1, a jeżeli do jego produkcji użyto innych składników:
- a) łączna masa tych składników wynosi nie więcej niż 25% łącznej masy wszystkich składników w chwili ich użycia do wyprodukowania tego produktu, nie licząc masy wody użytej do jego produkcji, oraz
- b) w produkcji tego produktu nie można zastąpić tych składników takimi samymi składnikami, które:
- spełniają warunki określone w pkt 1 lub
  - zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone w pkt 1.

Z wyrazami szacunku

wz. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Jacek Czerniak

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

- (1) art. 2a ust. 1 i 2 ustawy z 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, (Dz.U. z 2025 r. poz. 1653) dalej „u.k.u.r.”.
- (2) art. 6 ust. 1 u.k.u.r.
- (3) art. 2a ust. 3 pkt 9 u.k.u.r.
- (4) art. 4 ust. 1 pkt 3 u.k.u.r.
- (5) ustawa z dnia 4 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2016 r., poz. 2007).
- (6) art. 12a ust. 10 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1980).
- (7) art. 29 ust. 5 i art. 40a ust. 4a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1980).
- (8) ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1980).

- (9) ustawa z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1496, z późn. zm.).
- (10) Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463.
- (11) Dz. U. z 2025 r. poz. 590.
- (12) Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.– Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319.

Do wiadomości:

Krajowa Rada Izb Rolniczych

Klauzula informacyjna o zasadach przetwarzania Państwa/Pani/Pana danych osobowych dostępna jest pod adresem: www.gov.pl/rolnictwo/polityka-przetwarzania-danych-osobowych